

hedsvæsen. Hvis jeg ikke husker meget galt, blev der sidste år behandlet 60.000 flere patienter end i 2001, så billedet passer dårligt. Hvis man har det godt med at tegne det billede retorisk, skal man da være velkommen til det, men det passer ikke med det billede, jeg møder ude i virkeligheden.

Ellers var det sådan set hr. Kamal Qureshi, som tegner et billede af, at vi nu skaber valgfrihed for de rige, der fik mig til at gå på talerstolen. Det er jo ikke noget rigtigt billede, for valgfriheden for de rige har været der hele tiden. Det er ikke sådan, at lovforslaget skaber valgfrihed i børnetandplejen, for den har været der hele tiden. Det er ikke sådan, at børnene er blevet afhentet af rådhusbetjenten eller andre og er blevet tvangsindbragt på den kommunale børnetandplejeklinik. Der har hele tiden været valgfrihed, og i dag er der faktisk også en række forældre, der gør brug af den valgfrihed på børnenes vegne.

Men der er jo nogle spilleregler, der betyder, at forældrene skal betale 100 pct. selv, og i virkeligheden er det sådan set det, vi retter op på med dette forslag. De mennesker, der af den ene eller anden grund – jeg skal ikke gøre mig til dommer over dem – vælger, at deres børn ikke skal gå i den kommunale tandpleje, men f.eks. hos den private tandlæge, forældrene selv har, kommer til at slippe noget billigere.

Hvordan kan man udlægge en udvikling, der går fra, at der har været valgfrihed med 100 pct. egenbetaling, til at der nu er valgfrihed med tilskud, som om vi er på generationstyveri eller kun vil de meget rige det gode? Det forstår jeg simpelt hen ikke, men det kan hr. Kamal Qureshi sikkert forklare, selv om jeg alligevel ikke tror, det kan forklares på en sådan måde, at jeg forstår det.

Kl. 16.25

Så vil jeg også gerne sige, at jeg synes, der er et element i forslaget, man har forbigået, nemlig det element, der går ud på at give kommunerne flere værktøjer i tilrettelæggelsen af deres børnetandpleje. Et af formålene med forslaget er netop at give mulighed for, at man også i de mindre kommuner, hvor man måske har svært ved at tiltrække arbejdskraften eller fastholde et privat tandlægetilbud, kan begynde at se den kommunale børnetandpleje og den private tandpleje i et mere dynamisk samspil.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):
Fru Lone Møller med en bemærkning til ministeren, og hr. Kamal Qureshi ønsker også en bemærkning til ministeren.

(Kort bemærkning).

Lone Møller (S):

Det, der får mig på talerstolen, er ministerens bemærkning om, at forslaget nærmest går ud på at give kommunerne nogle flere rettigheder og muligheder for at tilrettelægge deres tilbud.

Jeg har gjort mig den ulejlighed, at jeg har læst svarene på de frihedsbreve, som ministeren i sin tid sendte ud til samtlige kommuner i dette land. Der er op til flere kommuner, som ønsker at få indført en kan-bestemmelse, så de kan give ældre og svage borgere mulighed for at få tandpleje på den kommunale tandbehandlingsklinik, men det ønsker regeringen ikke i det frie valgs hellige navn.

Men jeg har ikke set ét eneste hørings svar, hvor kommunerne har ønsket at få privatiseret en del af børnetandplejen, så derfor vil jeg gerne spørge, om ministeren kan give mig et eksempel på nogle kommuner, der virkelig har presset på for at få forholdene ændret.

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Man skulle jo mene, at når ministeren er både indenrigs- og sundhedsminister, skulle det være relativt simpelt at forklare.

Det handler om, at i dag er der meget, meget få forældre, der kan benytte sig af en privat tandlæge, og sådan har det altid været. Men nu overfører man offentlige penge som tilskud til den del af forældrene, der har mulighed for selv at betale de private tandbehandlinger, og det er her, den sociale ulighed kommer ind. Kunne ministeren forestille sig at lave en lignende model på sygehusområdet, så der var involveret egenbetaling for kunstige hofter? Nej, det kunne han ikke, for det ville forårsage et ramaskrig blandt Ældre Sagens medlemmer, hvis den del af de ældre, der ikke har mulighed for at betale 35 pct. af hofoperationen, ikke kunne gøre brug af tilbuddet.

Men det er jo det, der er tale om her. Det kan da godt være, at alle har mulighed for at benytte sig af de private tilbud i dag, men nu bliver 65 pct. af betalingen koblet på de rige forældre, der har mulighed for at betale egenbetalingsdelen selv, og der er tale om offentlige penge. Det er